

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/490/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

264/2014. számú (X. 16.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ **panaszát** a 2014. október 16-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a kerületi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2014. július 31-én, személyesen, a Testület Panaszirodáján terjesztette elő panaszát a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos előadta, hogy személyesen vitte be a kerületi Rendőrkapitányságra F. F. osztályvezető őrnagynak írt levelét, amelyet 2014. július 17-én vettek át tőle. A panaszos jogsértésnek csak azt tartja, ami a megelőző években és tavaly történt vele. A panaszos sérelmezi, hogy intézkedések maradtak el és a korábbi beadványára sem kapott választ. A panaszos elmondta, hogy 2013. július elején azt vette észre, hogy csontvázak vannak a lakásban, a IV. emeleten lakik és szerinte a csontvázakat valahonnan a szomszéd házból vetíthették oda. Szólt a rendőrségnek, két rendőr ki is ment a bejelentés helyszínére, lámpával átvizsgálták a lakást, majd azt mondták a panaszosnak, hogy elmennek intézkedni. Az intézkedő rendőrök ténylegesen nem mentek el a fényforráshoz, nem intézkedtek, amely ténytet telefonon közölte a Testület Panaszirodájával is. A panaszost a Testület elnöke tájékoztatta,

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

hogy ezt a kifogást a Testület nem tudja vizsgálni, tekintettel arra, hogy ez az esemény tavaly történt.

A panaszos elmondta, hogy idén március 1-én, este 10 órakor, amikor a TV-t nézte a bal bokáján egy 5 centiméteres égés keletkezett, amiről nem tudja, hogy keletkezett, de a sugár szerinte a lakáson kívülről jött. A rendőrségen, amikor panaszt tett azt nem hitték el. A panaszt felvevő hölgy közölte, hogy ne menjen el és egy portást is adott mellé, majd közölték vele, hogy bevitetik a pszichiátriára. A panaszos nem értette, nem is tartotta indokoltnak ezt, hiszen még idegkimerült sem volt. A mentős megnézte a sérülését, de nem látta el, majd közölte vele, hogy beviszik a pszichiátriára. A mentős megrángatta a jobb karját. A panaszos tudomásul veszi ennek kapcsán, hogy a Testületnek nincs hatásköre, hogy a mentős, portás tevékenységét elbírálja. A kerületi pszichiátriára vitték ezután a panaszost, ahol egy doktornő elbeszélgetett vele, majd hazaengedték.

A panaszos 2014. május 8-án bement a kapitány úrhoz és elmondta a panaszát, kérte az intézkedését. A kapitány úr azt ígérte a panaszosnak, hogy két rendőr ki fog menni kideríteni az esetet. A rendőrségi eljárással kapcsolatban azt panaszolja, hogy a rendőrkapitány mind a mai napig nem küldött ki rendőröket, hogy ellenőrizzék a fényjelenségeket, amiktől a sérüléseket a panaszos elszenvedte. A panaszos szerint a szomszéd ház IV. emeletéről jön a fényjelenség. A panaszos a fényjelenségekről készített felvételt, mert időközben a telefonja elromlott. Kérdésre a panaszos elmondta, hogy egészségügyi dolgozó volt, orvoshoz is ment a sérülések miatt, de látélelet azokról nem vettek fel. A panaszos álláspontja szerint a sérüléseit lézer okozza, de ezt ő nem tudja megállapítani, a rendőrség pedig ez ügyben nem cselekszik.

2) A panaszos mellékelte F. F. r. őrnagynak, 2014. július 15-én írt levelét.

A levélben kéri a rendőr őrnagyot, hogy vizsgálja ki azokat a bűncselekményeket, amelyeket a sérelmére követnek el ismeretlen elkövetők.

A panaszos részletesen leírja, hogy a problémái 2013-ban kezdődtek, amikor ismeretlen személyek meztelen férfiakat, fej nélküli csontvázakat, amelyeket élőfejjel helyettesítettek be a panaszos szobájába vetítettek. A panaszos szerint ez igen zavaró volt számára, mivel a nagy fénytől, zárt ablaknál nem tudott augusztusban aludni. Ekkor elhatározta, hogy rendőrségi segítséget kér. A panaszfelvevő nő két, fiatal rendőrt küldött ki a helyszínre, akik összesen annyit csináltak, hogy az ablaknál a levegőben, lámpával egy kört írtak le és elmentek azokba a lakásokba, ahonnan a fények a panaszos lakásába jöhetnek. Sajnos utólag derült ki, hogy nem intézkedtek, hiszen el sem mentek a lakásokba, hanem visszamentek a rendőrségre. A panaszfelvevő hölgy azt állította, hogy mindent lerendeztek, de a panaszos hallotta, hogy a háttérben a rendőrök mondták, hogy nem mentek el a helyszínre. A panaszos megállapítása szerint ez egyértelműen azt jelenti, hogy a rendőrök nem intézkedtek. A későbbiekben a panaszfelvevő hölgy lekezelő, durva, flegma stílusban mondta, hogy „feküdjön már le aludni, ne foglalkozzon az ügyel”. A panaszos elmondta, hogy ezek a bevilágítások, minden este megtörténnek, sőt minden este más-más alakokat vetítenek a panaszos lakásának a falára. A panaszos elmondta, hogy ezek szerint kénytelen ezt eltűrni, hiszen jelenleg nincs más választása.

A panaszos véleménye szerint a legkülönösebb és egyben legborzalmasabb „meglepetés” 2014. március 1-én érte, amikor az ágyban fekvé nézte a TV-t. Ekkor hirtelen forróságot

érzett a bal lábán. Odanézett és kb. 5 centiméter széles sávban köralakban egy piros, égő folt keletkezett a lábán. Elmondása szerint az nagyon fáj. A panaszos elhatározta, hogy bemegy a rendőrségre segítséget kérni. A panaszos a rendőrségen megmutatta a sérüléseit annak érdekében, hogy végre a rendőrök elhiggyék neki azt, amit állít. A fiatal rendőrök azzal a kérdéssel fogadták, hogy „sorakoznak-e még a koponyák a szobában?” és elkezdtek a panaszoson nevetni. A panaszos elmondása szerint az egészet némán tűrte. A panaszfelvevő nőnek mindössze egy mondatot mondott, mert az leállította, sőt a segítséget megtagadta. A panaszfelvevő hölgy a panaszost beparancsolta a váróba és mondta, hogy megnézi az égési sérüléseit. A hölgy – a panaszos elmondása szerint – nem nézte meg a sérüléseket és ráküldött egy portást vigyázni rá. A panaszos szerint a helyzet megalázó volt, hiszen úgy érezte magát, mint egy bűnöző. A hölgy fennhangon mondta a panaszosnak, hogy „maradjon itt! El ne menjen sehova!”. A panaszos nem tudta mire vélni a dolgot, majd 15-20 perces várakozás után közölte a panaszossal a hölgy, hogy mentőt hívott a panaszoshoz és hogy el fogják őt vinni a pszichiátriára, valamint a mentős majd ellátja a panaszos égési sérüléseit. A panaszos mondta neki, hogy nincs szüksége pszichiáterre, a sérüléseit pedig saját maga is el tudja látni, hiszen egészségügyi dolgozó volt. Kis idő elteltével megérkeztek a mentősök, akiket kért a panaszos, hogy nézzék meg az égést a lábán. Az egyik meg is nézte, de nem csinált azzal semmit sem. A mentős egyre csak azt hangoztatta, hogy „megyünk ám a pszichiátriára!”. A mentősnek is elmondta a panaszos, hogy nincs szüksége pszichiáterre, majd elindultak és hátulról elkezdte lökdösní a panaszost. Teljes erőből elkapta a panaszos jobb karját és elkezdte rángatni és közben összenéztek a portással elkezdtek nevetni. A panaszos mondta, hogy viselkedjenek emberhez méltóan, ekkor visszafogta magát a mentős, hiszen a panaszos azt is mondta neki, hogy feljelenti. A panaszfelvevő nő elkérte a panaszos fiának a telefonszámát és mondta neki, hogy sürgősen menjen a pszichiátriára, mert a panaszos ön- és közveszélyes. A panaszos mind a mai napig nem tudja, hogy miért is szállították el őt a pszichiátriára. A panaszos nagyon fel volt és mind a mai napig nagyon fel van háborodva azért, hogy őt oda szállították. A panaszos elmondta, hogy soha életében nem volt pszichés problémája. 1962-től dolgozott az egészségügyben, egészen 2005-ig a Honvédségnél, ahol kötelező a rendszeres egészségügyi alkalmassági vizsgálat. A pszichiátrián a panaszost egy hölgy vizsgálta meg, aki hazaengedte őt azzal, hogy nem is érti, hogy miért szállították be, hiszen nincs olyan jellegű problémája, amely indokoltá tette volna.

A panaszos elmondta, hogy ő hivatásánál fogva mindig is csak segített az embereken és neki nem segít senki. Az eset óta is rendszeresen égetik a bőrét, a vénáit, a hajszálereit, amelyekről mobiltelefonja segítségével fényképfelvételeket készített. A panaszos gyakran tapasztalja azt, hogy tűzforró a teste, a vérnyomása megemelkedik. Elmondása szerint a csípője, a térde, a fenéke és a nemű szerve is meg van égetve. A panaszos álláspontja szerint az ügye nem tűr halasztást, minél hamarabb ki kellett volna azt vizsgálni. Elmondása szerint, hogy ha a panaszfelvevő nő időben intézkedik, akkor a fentebb leírtak nem történtek volna meg vele. Állítását két barátja és két testvére is tanúsítani tudja.

A panaszos május 8-án járt a kapitány úr fogadóóráján, aki megígérte neki, hogy kiküld járőröket az eset kivizsgálása érdekében, de ez nem történt meg. Az ügye március 1-e óta húzódik, így hónapok óta fennáll ez az „áldatlan” állapot. A panaszos elmondta, hogy azóta szenved, nem hagyják aludni. A panaszos időközben megfigyelte, hogy honnan indulhattak el ezek az események. Álláspontja szerint több olyan épülettel van körbevéve a lakása, ahonnan ezek a lézersugarak jöhetnek. A panaszos az őrnagy úrnak címzett levelében ezután különféle feltételezésekbe bocsátkozik, hogy vajon ki lehet az elkövető. Két személyt jelölt meg, akik közül az egyiket az utcán felelősségre is vonta. Állítása szerint ez a férfi nekitámadt, lökdöste

és egy idegen férfi sietett a segítségére. A panaszos továbbra is kérelmezi az őrnagy urat, hogy vizsgálja ki az ügyét és hallgassa ki az általa megjelölt, két feltételezett elkövetőt

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a kerületi Rendőrkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A kerületi Rendőrkapitányság megbízott kapitányságvezetője 2014. augusztus 25-ei átiratában tájékoztatta a Testületet arról, hogy összesen két alkalommal foganatosítottak rendőri intézkedést a panaszossal szemben: 2013. szeptember 15-én és 2014. március 1-én.

a) 2013. szeptember 15-én, 21 óra 10 perckor a panaszos bejelentést tett, hogy a lakása plafonján férfialakokat lát fény formájában. Elsődleges intézkedésként a panaszos lakásán megjelent két rendőr járőr, akik megállapították, hogy a plafonra vetülő fény az utcáról beszűrődő közvilágítás fénye, amelyben semmilyen férfialak nem volt felismerhető. A rendőri jelentést iktatták, amelynek előadója P. S. R. r. zls. lett. 2013. október 2-án P. r. zls. felvette a kapcsolatot a panaszossal, aki megerősítette a fentebb leírtakat, illetve azokat kiegészítette azzal, hogy a férfialakok 21 óra körül időpontokban jelennek meg és reggel 6 óra körüli időpontokban tűnnek el és mindig ugyanoda vetítik ki a képeket. Közölte a panaszos, hogy próbálta kifigyelni, hogy honnan világítanak be hozzá, de a szemben lévő házakban mindig több helyen is ég a világítás este, így nem tudja honnan világítanak. Emellett elmondta, hogy haragban nem áll senkivel a szomszédok közül. Az ügy előadója a panaszos fiával is felvette a kapcsolatot, aki elmondta, hogy édesanyja nem áll és nem is állt soha pszichiátriai kezelés alatt, csupán szívgyógyszert szed, valamint azt is elmondta, hogy amit édesanyja lát az csak „vizuális halucináció”. Az ezen a napon foganatosított rendőri intézkedés jogalapja a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 13. § (1) és (2) bekezdései, valamint a 11. § (1) bekezdése és a 39. § (1) bekezdése voltak.

b) A panaszossal szemben másodszor 2014. március 1-én, 23 óra 10 perckor foganatosítottak rendőri intézkedést. Ezen a napon a panaszos személyesen jelent meg a kapitányságon és elmondta, hogy az ágyába idegen személyek magas feszültségű áramot vezetnek és emiatt égési sérülések keletkeztek a testén. A készenléti csoportvezető látva a panaszos zavartságát (adatainak megállapítását követően) értesítette a mentőszolgálatot és a biztonsági intézkedés végrehajtására utasította az intézkedő rendőrt. A kapitányságon 23 óra 30 perckor jelent meg a mentőautó azért, hogy a panaszost megvizsgálja. A vizsgálat során a mentőápoló megállapította, hogy a beteg testén égési sérülések nincsenek, de zavartsága miatt a Imre Kórház Sürgősségi Betegellátó Osztályára szállították további vizsgálat elvégzése céljából. A panaszos kórházba szállításáról értesítették a fiát, aki közölte, hogy bemegy az édesanyjához a kórházba. Jelen napon foganatosított intézkedés jogalapja az Rtv. 37. § b) pontja volt, hiszen a panaszossal szemben foganatosított intézkedések és a panaszos által tanúsított magatartása alapján megállapították, hogy a panaszos képzelt, zavart.

A megbízott kapitányságvezető arról is tájékoztatta a Testületet, hogy a panaszos beadványát iktatták 2014. július 21-én. Az ügy előadója V. T. r. szdsz., aki telefonon vette fel a kapcsolatot a panaszossal. V. T. r. szdsz. a telefonbeszélgetés során megnyugtatta a panaszost, hogy biztonságban van. Ezen beszélgetés alkalmával a panaszos közölte V. T. r. szdsz.-sal, hogy nem tart igényt a panaszával kapcsolatos írásos válaszevélre, így az anyagát az

irattárban helyezték el. A beadvány óta a panaszos egy alkalommal, telefonon kereste fel a kapitányságot (2014. augusztus 19-én), amely során ismételten V. T. r. szdsz. beszélt vele, aki ismét biztosította őt arról, hogy biztonságban van és, hogy nem esik bántódása. Jelen intézkedés jogalapját a megbízott kapitányságvezető a panaszokról és a közérdekű bejelentésekről szóló 2003. évi CLXV. törvény 2. § (5) bekezdésében határozta meg, amely szerint az írásbeli értesítés mellőzhető, ha a panasz vagy a közérdekű bejelentés elintézésétől a panaszost vagy közérdekű bejelentőt szóban tájékoztatták, aki a tájékoztatást tudomásul vette.

Emellett a panaszos 2014. április 3-án, 14 órakor jelent meg a kapitányságon a megbízott kapitányságvezető fogadóóráján, ahol a fent leírtakat mondta el, illetve erősítette meg, valamint közölte, hogy megvizsgálta egy pszichiáter és több szakorvos is – köztük egy bőrgyógyász –, aki közölte vele, hogy az égési sérülésnek hitt sebek valójában allergiás kiütések. A beszélgetés során kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a panaszosnak téveszméi vannak a valóság tekintetében. Az eset során a fiával való kapcsolatfelvételek alkalmával megállapítható volt, hogy a panaszos állapotát ismeri, azt tudomásul veszi. Panasza, egyéb észrevétele a rendőri intézkedéssel szemben nincs.

Emellett arról is tájékoztatta a Testületet a megbízott kapitányságvezető, hogy F. F. r. őrnagy nem teljesít náluk szolgálatot. A kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának vezetője K. F. r. őrnagy úr volt, aki 2014. július 31-ig látta el szolgálati feladatait, hiszen 2014. augusztus 1-jei hatállyal a Készenléti Rendőrség Nemzeti Nyomozó Iroda állományába helyezték át.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet a rendőrség szolgálati szabályzatáról (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

1) A Testület először azt vizsgálta meg, hogy a panaszos beadványát határidőben terjesztette-e elő.

A panaszos előadta, hogy a rendőrség 2013-óta nem intézkedik az ügyében, így a rendőrséget folyamatos mulasztás terheli. A legutóbb 2014. május 8-án értesítette a rendőrséget, akik megjelentek a helyszínen, de érdemi cselekmény elvégzésére nem került sor. A panaszos ezután levélben fordult a rendőrséghez, ahol részletesen leírta sérelmeit, amelyre nem reagált a kapitányság, így erre tekintettel kért időpontot a Testülettől és jelent meg személyesen a Panaszirodán, hogy előadja sérelmeit.

Az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdése szerint a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított 20 napon belül lehet előterjeszteni.

Tekintettel arra, hogy a panaszos azt kifogásolja, hogy a rendőrség több mint egy éve nem intézkedik az ügyében így a fentebb meghatározott Rtv. szakasz a mulasztás, mint egy passzív folyamat vonatkozásában értelmezésre szorul. A mulasztás egy időben tartósan fennálló, passzív cselekménysorozat, amelynek a kezdőidőpontja könnyen meghatározható, de az

időbeli folyamatossága miatt nincsen befejező időpontja. Mivel nem tudunk meghatározni egy olyan határnapot, amely lezárná ezt a passzív folyamatot, így az Rtv-ben szabályozott panasz előterjesztésre nyitva álló húsz napos határidő úgy értelmezhető, hogy az akkor kezdődik, amikor a panaszos érdemi cselekményként a Testülethez fordult, vagyis amikor telefonon bejelentkezett a Panaszirodára. A határidő kezdőnapja így, jelen esetben speciálisan értelmezendő, hiszen a mulasztás, mint passzív folyamat tekintetében csak a tudomásszerzést, felismerést értékelheti a Testület, hiszen ha a rendőrség intézkedett volna, azaz a cselekményével megakasztotta volna a több mint egy éve fennálló folyamatot, akkor már nem is beszélhetnénk mulasztásról.

A panaszos jelen esetben 2014. július 15-én írt levelet a Bűnügyi Osztályvezetőnek, amelyben kifogásolta azt, hogy az ügyében nem intézkedtek. A Testületnél pedig július 31-én jelent meg, hogy szóban előterjessze a panaszát (hiszen a levelére nem kapott érdemi választ), így a Testület megítélése szerint a fentiekben kifejtett körülményekre tekintettel a panaszos az Rtv. szerinti határidőben terjesztette elő a panaszát.

Így a Testület megítélése szerint a panaszos határidőben terjesztette elő a panaszbeadványát, így azt befogadta, megvizsgálta és az alábbi álláspontra helyezkedett a beadványban kifogásoltak kapcsán.

IV.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület megvizsgálta a rendőrség mulasztására vonatkozó panaszosi kifogást.

A panaszos beadványában elmondta, hogy az eseménysorozat 2013. júniusában kezdődött, amikor ismeretlen személyek bevilágítottak a lakásába és arra lett figyelmes, hogy csontvázak vannak a lakásban. Szólt a rendőrségnek, két rendőr ki is ment a bejelentés helyszínére, lámpával átvizsgálták a lakást, majd azt mondták a panaszosnak, hogy elmennek intézkedni. Az intézkedő rendőrök ténylegesen nem mentek el a fényforráshoz, nem intézkedtek, amely tényről telefonon közölte a Testület Panaszirodájával is. A panaszos sérelmére legközelebb idén március 1-én, este 10 órakor követtek el hasonló cselekményt ismeretlen tettesek akkor, amikor a TV-t nézte. Ekkor ugyanis a bal bokáján egy 5 centiméteres égés keletkezett, amiről nem tudja, hogyan keletkezett, de a sugár szerinte a lakáson kívülről jött. A rendőrségen, amikor panaszt tett azt nem hitték el. Mivel a panaszos választ nem kapott a rendőrségtől, pedig elmondása alapján nem alszik, hiszen minden este ugyanabban az időpontban bevilágítanak hozzá és most már több testrészét, testfelületét meg is égették elhatározta, hogy felkeresi a rendőrkapitány urat. 2014. május 8-án bement a kapitány úrhoz és elmondta a panaszát, kérte az intézkedését. A kapitány úr azt ígérte a panaszosnak, hogy két rendőr ki fog menni kideríteni az esetet, de mind a mai napig nem küldött ki rendőröket, hogy ellenőrizzék a fényjelenségeket, amitől a sérüléseket a panaszos elszenvette.

A rendőrség tájékoztatása szerint összesen két alkalommal foganatosított rendőri intézkedést a panaszossal szemben. Először 2013. szeptember 15-én, 21 óra 10 perckor a panaszos bejelentést tett, hogy a lakása plafonján férfialakokat lát fény formájában. Elsődleges

intézkedésként a panaszos lakásán megjelent két rendőr járőr, akik megállapították, hogy a plafonra vetülő fény az utcáról beszűrődő közvilágítás fénye, amelyben semmilyen férfialak nem volt felismerhető. Másodszor 2014. március 1-én, 23 óra 10 perckor foganatosítottak rendőri intézkedést a panaszossal szemben, aki aznap személyesen jelent meg a kapitányságon és elmondta, hogy ágyába idegen személyek magas feszültségű áramot vezetnek és emiatt égési sérülések keletkeztek a testén. A készenléti csoportvezető látva a panaszos zavartságát (adatainak megállapítását követően) értesítette a mentőszolgálatot és a biztonsági intézkedés végrehajtására utasította az intézkedő rendőrt. A kapitányságon 23 óra 30 perckor jelent meg a mentőautó azért, hogy a panaszost megvizsgálja. A vizsgálat során a mentőápoló megállapította, hogy a beteg testén égési sérülések nincsenek, de zavartsága miatt a Kórház Sürgősségi Betegellátó Osztályára szállították további vizsgálat elvégzése céljából.

Tekintettel arra, hogy a panaszos és a rendőrség is egybehangzó információt közölt arról, hogy a panaszossal szemben mely időpontokban foganatosítottak rendőri intézkedést, így a Testület a továbbiakban a két napra meghatározott intézkedéseket külön vizsgálta meg.

a) A Testület vizsgálatának tárgyává tette a 2013. szeptember 15-én végrehajtott rendőri cselekményeket, amely vonatkozásában a Testület tényállási elemként kezelte, hogy a rendőröket a panaszos hívta ki a helyszínre, hiszen a telefonon megtett bejelentésében a rendőrség tudomására hozta, hogy csontvázakat vetítenek ki lakásának a plafonjára.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 8. §-a szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. Jelen rendelkezést a Szolgálati Szabályzat 9. § (1) bekezdése egészíti ki azzal, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett - ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak - szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.

A panaszos beadványában elmondta, hogy ő értesítette a rendőrséget, akik ki is mentek a helyszínre, átvizsgálták lámpával a lakást, majd elhagyták a helyszínt azzal, hogy elmennek intézkedni, megkeresik a fényforrást. A rendőrség által közöltek nagyban összecsengenek a panaszos által elmondottakkal, de attól annyival közölnek több információt, hogy a panaszost tájékoztatták arról a helyszínen, hogy valószínűleg a közvilágítás beszűrődő fénye okozza a fényjelenséget, valamint azt is elmondták a panaszosnak, hogy ők nem látnak a plafonon található fényjelenségben csontvázakat. A rendőrök elhagyták ezután a helyszínt, az ügyet ügyszámon iktatták, majd telefonon többször felvették a panaszossal és a fiával is a kapcsolatot.

A Testület a két előadás közötti párhuzamokat a kialakított tényállásának a részeként kezelte, így a panaszos telefonon értesítette a rendőrséget, hogy bevilágítanak a lakásába, a rendőrség a bejelentés hatására kiment a helyszínre és az adott időben rendelkezésre álló lehetőségekhez mérten átvizsgálták a lakást, majd távoztak a helyszínről.

A Testület álláspontja szerint a rendőrség eleget tett intézkedési kötelezettségének, amelyet a telefonos bejelentés keletkeztetett, így az alapján kimentek a helyszínre és meggyőződtek a bejelentés valóságtartalmáról. A fentiekben kifejtettek szerint a Testület megítélése szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

b) A panaszos elmondta, hogy a fényjelenségek azóta is fennállnak, minden este ugyanabban az időintervallumban, de 2014. március 1-én azok azzal egészültek ki, hogy a panaszost meg is égetik ismeretlen személyek. A fentebb meghatározott napon TV nézés közben, egy 5 centiméter átmérőjű, kör alakú égési nyom keletkezett a bal bokáján.

A panaszos még aznap este megjelent a rendőrségen, hogy panaszt tegyen azért, mert a rendőrök nem szüntették meg a jogellenes helyzetet, hiszen annak hatására őt már megint megégették ismeretlen tettesek.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 8. §-a szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. Jelen rendelkezést a Szolgálati Szabályzat 9. § (1) bekezdése egészíti ki azzal, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett - ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak - szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.

A panaszosi és a rendőri tájékoztatás megegyezik a tekintetben, hogy a panaszos személyesen jelent meg este a rendőrségen és ott az ügyeletesnek részletesen elmesélte, hogy mi történt vele. A rendőrnő pedig mentőt hívott (Rtv. 37. § b) pont biztonsági intézkedés) tekintettel arra, hogy nincs azon szakismeret birtokában, amely alapján meg tudta volna állapítani, hogy a panaszos sérülései milyen interakció következtében keletkeztek. A rendőrség ezután érdemi cselekményt nem fogantatosított, hanem a panaszos ügyét ügyszámon iktatták és ismételten felvették telefonon a kapcsolatot a panaszossal és annak fiával.

A panaszos által közölt információk tekintetében szükséges volt a sérülések valódi okának a kiderítése a helyszínen, hiszen a sérülés jellege határozza meg a jövőben fogantatosítandó rendőri cselekményeket. Mivel a helyszínre kiérkező mentőápoló egyértelműen arról tájékoztatta a panaszost és a jelen lévő rendőrnőt, hogy a panaszos sérülése nem égési

sérülések, ezért a panaszos sérelmére elkövetett bűncselekmény gyanúját a helyszínen ki lehetett zárni, így további intézkedés foganatosítása nem vált szükségessé.

Tekintettel a fentebb meghatározottakra a rendőrök intézkedési kötelezettségét a panaszos által, személyesen tudomásukra hozott információk keletkeztették, amely tartalma alapján megkezdték az intézkedést – amelyet a panaszos sem vitatott -, így a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljárásához való alapvető joga.

2) A Testület megvizsgálta a panaszossal szemben foganatosított biztonsági intézkedést.

A panaszos beadványában tájékoztatta a Testületet, hogy idén március 1-én, este 10 óra után jelent meg a rendőrségen az aznap este történetekkel kapcsolatban, hogy panaszt tegyen. A rendőrségen, amikor panaszt tett azt nem hitték el. A panaszt felvevő hölgy közölte, hogy ne menjen el és egy portást is adott mellé, majd közölték vele, hogy bevitetik a pszichiátriára. A panaszos nem értette, nem is tartotta indokoltnak ezt, hiszen még idegkimerült sem volt. A mentős megnézte a sérülését, de nem látta el, majd közölte vele, hogy beviszik a pszichiátriára. A kerületi pszichiátriára vitték ezután a panaszost, ahol egy doktornő elbeszélgetett vele, majd hazaengedték.

A rendőrség tájékoztatása szerint 2014. március 1-én valóban megjelent a panaszos a kapitányságon és elmondta, hogy ágyába idegen személyek magas feszültségű áramot vezetnek és emiatt égési sérülések keletkeztek a testén. A készenléti csoportvezető látva a panaszos zavartságát (adatainak megállapítását követően) értesítette a mentőszolgálatot és a biztonsági intézkedés végrehajtására utasította az intézkedő rendőrt. A kapitányságon 23 óra 30 perckor jelent meg a mentőautó azért, hogy a panaszost megvizsgálja. A vizsgálat során a mentőápoló megállapította, hogy a beteg testén égési sérülések nincsenek, de zavartsága miatt a Szent Imre Kórház Sürgősségi Betegellátó Osztályára szállították további vizsgálat elvégzése céljából.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. 37. § szerint:

„A rendőr az önvészélyes állapot vagy a személyeket, illetőleg az anyagi javakat közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet megszüntetése érdekében

a) megteszi a veszélyhelyzet elhárításához, megszüntetéséhez haladéktalanul szükséges, a feladatkörébe tartozó intézkedéseket;

b) intézkedik az önmagát vagy más veszélyeztető állapotban lévő személy orvosi vizsgálatára, és közreműködik az egészségügyi intézetbe történő szállításában;

c) intézkedik az öngyilkosság lehetőség szerinti megakadályozására;

d) közterületen vagy nyilvános helyen - ha az élet vagy a testi épség védelme megkívánja - intézkedik a magatehetetlen, önkívületben lévő, illetve erősen ittas vagy bódult személynek a lakására vagy kijózanító állomásra, egészségügyi intézetbe kíséréséről, illetőleg szállíttatásáról;

e) területet lezárhat, és megakadályozhatja, hogy oda bárki belépjen vagy onnan távozzék, illetőleg az ott tartózkodókat távozásra kötelezheti.”

A Szolgálati Szabályzat 10. §-a szabályozza a biztonsági intézkedésre vonatkozó rendelkezéseket. E szerint:

„ (1) A rendőr az önvészélyes állapot vagy a személyeket, illetve az anyagi javakat közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet észlelése esetén - az Rtv. 37. §-ában meghatározott intézkedések végrehajtása során - a helyszínen

a) tájékozódik, azonnali elsődleges jelentést tesz, az esemény jellegétől függően a veszély elhárításában közreműködni kötelezettek riasztja,

b) gondoskodik az életmentésről és az elsősegélynyújtásról,

c) intézkedik a vagyonmentésre és a további károk megelőzésére,

d) jelentést tesz, szükség esetén újabb erőket és eszközöket igényel, valamint javaslatot tesz további intézkedések megtételére,

e) intézkedik a bűncselekmények megelőzésére és a veszélyhelyzettel összefüggő bűncselekmények felderítésére,

f) tájékoztatást ad a szolgálati előjáró utasítása szerint, valamint

g) intézkedik a közrendet zavaró cselekmények megszüntetésére, az illetéktelenek távoltartására, a közúti forgalom esetleges elterelésére, szükség esetén a személyek elszállítására, az állatok elterelésére.

(2) Biztonsági intézkedés keretében terület lezárására kell intézkedni

a) természeti vagy ipari katasztrófa, valamint annak veszélye esetén,

b) tüzeset, műszaki mentés helyszínén,

c) bűncselekmény, közlekedési és egyéb baleset esetén,

d) súlyos fertőző betegség, talált sugárzó anyag, robbanóanyag, robbantással történő fenyegetés esetén, valamint

e) terrortámadás veszélye vagy terrorcselekmény esetén.

A panaszos zavart állapota és a rendőrség részére közölt információk a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztettek az Rtv. 37. §-a alapján, hiszen a panaszos zavart állapota és az általa égési sérülésként aposztrofált foltok ellátást igényeltek. A rendőrség értesítette a mentőszolgálatot, és a helyszínre kiérkező mentőorvos által felállított diagnózis alapján a panaszost a kerületi Pszichiátriára szállították további, a helyszínen el nem végezhető vizsgálatok elvégzése céljából, hiszen arra a panaszos zavart állapota alapot szolgáltatt.

A fentiekre tekintettel megállapítható, hogy a rendőrök az Rtv. 37. §-a alapján kellő jogszabályi felhatalmazás alapján intézkedtek a panaszossal szemben és mindent megtettek annak érdekében, hogy a panaszos zavart állapotát kivizsgáltsák, arra megoldást találjanak. Így erre figyelemmel a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a biztonsági intézkedés kapcsán.

V.

A Testület a vizsgálata során megállapította, hogy a két sérelmes rendőri intézkedés tekintetében nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga, hiszen a rendőrség mindkét esetben a lehetőségekhez, körülményekhez mérten eleget tett intézkedési kötelezettségének, amelyet mindkét esetben a panaszos bejelentései keletkeztettek az oldalán. A Testület álláspontja szerint a panaszossal szemben foganatosított biztonsági intézkedést a rendőrség kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában foganatosította, így annak kapcsán nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

A Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt az intézkedést fogantatosító szerv vezetőjéhez áttette.

Budapest, 2014. október 16.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESZÜLET